

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Σάν ἦρθ' ἡ πρώτη ἀνοιξη κι' ἐσκόρπισε τὸ χιόνι,
γλυκὰ λαλεῖ στὰ Γιάννινα τὸ πρῶτο χιλιδόνι :
« Μύριες περάσαν ἀνοιξες λυπητερὲς καὶ μαῦρες
πώμαραιναν τὰ λούλουδα, τῶν σκλαβωμένων λαύρες·
μὰ μεσ' τῆς μύριες νὰ καὶ μιὰ μυριολουλουδισμένη
ποῦ μετὰ τὰ μῦρα ποῦ σκορπᾶ, ξυπνοῦν οἱ πεθαμένοι ! »

Γλυκὰ λαλεῖ στὰ Γιάννινα τὸ πρῶτο χιλιδόνι :
« Ἀλήπασσα τὰ κάστρα σου κι' ἂν τ' ἄφησες βαρεῖα,
ξύπνα καὶ ἴδες πῶς τᾶκαμε τ' ἀκούραστο κανόνι
ἐκείνων πώμαρτύρησαν νὰ φέρουν λευτεριὰ,
σὲ μάνες ποῦ σὲ δάκρυα καὶ σὲ λαχτᾶρες πλένε,
καὶ γιουὺς ἀδικοθάνατους στὴ Λίμνη σου τοὺς κλαῖνε ! »

Γέρωσ παπᾶς στὰ Γιάννινα χαρᾶς λαμπάδ' ἀνάβει
καὶ μέσα στ' ἅγιο βῆμα του ἀγγέλοι τοῦ μιλοῦν.
Ἀνάστασι γιορτάζεται ποῦ πρὸ αἰώνων σκλάβοι,
τῶν ματωμένων λυτρωτῶν κάθε πληγὴ φιλοῦν,
κι' ὁ πονεμένος λυτρωτῆς στὴν ἀγκαλιὰ τους γέρνει
κι' ἐκεῖ γλυκειὰ ξανάσασι τοῦ κάθε πόνου πέρνει.

Τοῦρκε, κι' ἂν τᾶχες τὰ βουνὰ μετὰ σίδερα δεμένα
γιὰ νᾶν' ἡ τυραννία σου ἐκεῖ παντοτεινὰ,
μετὰ τοῦ Σταυροῦ τῆ δύναμι βρεθήκανε λυμένα
κι' ἐκεῖνος ὑπερήφανος τὰ σπάει καὶ περνᾶ.
Περνάει, Τοῦρκε, ὁ Σταυρὸς μετὰ δόξα πρὸ μεγάλη
ἐκεῖ ποῦ τὸν ἐμόλυνες νὰ βασιλέψη πάλι.

Κατέβα, Τοῦρκε τύραννε, κατέβα κι' ἦρθ' ἡ μέρα
νὰ ξαναδώσης στὸ παιδί τὸ θρόνο τοῦ πατέρα,
ποῦ μ' ὅσα τοῦχες σίδερα νὰ μὴ τὸν πλησιάσῃ,
ἐρχεται μετὰ τὸ αἷμα του καὶ τὸν ἐξαγοράζει.
Δόσε τα, Τοῦρκε, στὸ παιδί τὰ πατρογονικὰ του !
Στάπῃρε μετὰ τὸ αἶσθημα πῶμεινε στὴν καρδιὰ του !

Τοῦρκε κι' ἂν τᾶχες τὰ βουνὰ μετὰ σίδερα δεμένα,
τὰ χέρια τὰ Ἑλληνικὰ δυνάμωσαν πολὺ.

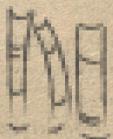
Τὰ κάστρα σου γκρεμίζονται καὶ πέφτουν ἐνῶ, ἔνο
ἀπ' τὴ δαφνοστεφάνωσι καὶ ἀθάνατη φυλὴ
καὶ πρῶτο τῆς ἀνοιξῆς τὸ χιλιδόνι ψάλλει
« ἦρθαν οἱ χρόνοι κι' οἱ καιροὶ δικά μας γάλα πάλι ! »

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Μλφτς.

Ο Γιάννης κι' ο Μαχός
μιλούνε κι' άπορευς.

Μ.— Λοιπόν άπαισιόδοξε και σπληνιασμένε Γιάννη,
μὲ συγχωρεῖς ἂν ἄργησα νὰ πάρω τὸ Μπιζάνι
γιατ' ἦτανε τὰ σύρματα στὸ δρόμο πόλεοβάτια
κι' ὡς νὰν τὰ κόψω ἔκαμα τὰ χέρια μου κομμάτια.
Ὁ πόλεμος τελείωσε· ἔλλειψαν οἱ μελελάδες,
καὶ γράψε μου αἰχμάλωτους τριαντατρεῖς χιλιάδες.

Κρίμας πὼγράφανε, μωρὲ κι' οἱ Γερμανοὶ κι' οἱ Γάλλοι
πὼς μὲ Μπιζάνι δὲν μπορεῖ κανένας νὰν τὰ βάλῃ
καὶ τῶλεγαν ἀπόρθητον καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον
κι' ἀνίκητον διάβολον, ποῦ νάμπη στὸ στομάχι τῶν,
χωρὶς οἱ ἄλλοι ν' ἀκοῦν
πὼς ἄνδρες τὸ πολιορκοῦν
ἐκ γενεᾶς ἀλκίμου
καὶ πὼς θὰ γένη τρίμματα μὲ μιὰ κλωτσιὰ δική μου.

Τὴν ἔραμε τὸ φοβερὸν καὶ τρομερὸν Μπιζάνιον
καὶ ζήτω οἱ εὐζῶνοι μας ποῦ μ' ὕφος ἀριμάνειον
σοῦ τοὺς ἐγκωμιάζω
καὶ μ' ἠμιθέους ἥρωας σοῦ τοὺς παρομοιάζω.
Χαλάλι σας λεβέντες μου τοῦ Διάκου κληρονόμοι
στὸ θάρρος, στὴν παλληκαριά καὶ στὴν ἁγία γνώμη.
Χαλάλι πᾶδοξάσετε τὸ Ἔθνος πέρα, πέρα
κι' ἄλλη ζωὴ τοῦ δίνετε
κι' ἀθάνατη ἀφίνετε
τὴ γαλανὴ παντιέρα.

Ἄς βλέπῃ τώρα καθεμιὰ
τῆς Δύσεως τσουρδέλα,
τὴ λεβεντιῆς καὶ τὴ κορμιὰ
στολίξ' ἢ φουστανέλα,
Ἄς βλέπουν καγκελάριοι, ἄς βλέπουν οἱ Μπερτόδοι
ἐλλήνων θάρρος κι' ἀρετὴ
καὶ τὴ θεοιὰ καταπατεῖ
τοῦ εὐζῶνα τὸ πόδι.

Ἐστραβωθῆτε Ἴταλοὶ μὲ τῆς Ἐλεονώρες
καὶ γδὲς τε πὼς οἱ Ἕλληνες ἐλευθερώνουν χῶρες,
πὼς ἀνεβαίνουν τοῦ βουνοῦ τὴ χιονισμένη ὁχθὴ
μὲ τὴν ἀνδρεία πᾶχουνε γιὰ συντροφιά μονάχη.
Ἐστραβωθῆτε Ἴταλοὶ, κακὴ ψυχρὴ σας μέρα
καὶ γδέστε τώρα τὴ θὰ πῆ ἑλληνικὴ παντιέρα.
Γδέσ' τε τὸν Κωνσταντῖνο μας τὴ λευτεριῆς χαρίζει,
γδέσ' τε καὶ τὸν Ἀμέλιο τὴ γέρους ἐξορίζει.

Φτοῦ σας ὄβραῖοι Γερμανοὶ κι' Αὐστριακοὶ βαρῶνοι
π' ἀπὸ μεγάλο σας σκασμὸ
ἀφῆστε τὸν Ἑλληνισμὸ
νὰν τόνε θάψῃ σίγουρα τοῦ Μπιζανιοῦ τὸ χιόνι,
χωρὶς ποσὼς νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν διπλωμάτια
πὼς ὄχι χιόνι μοναχὰ ὁ Ἕλληνας δὲν φοβάται,
ἀλλὰ καὶ σὰς πανίσχυροὶ ἀπὸ στρατοὺς καὶ στόλους,
σὰς γράφει στὸ τσαρούχι του στὴν ἀραδιά ὄλους.

Ἐπὶ τὴ δόξα αἰωνία
εἶν' τὸ Ἔθνος σὰν τὸ ῥόδο·
δὲ φοβάται Γερμανία,
κασαγκιόζη καὶ Μπερτόδο
καὶ καθένα σατανά.

ποῦ τὸ θάρρος μας ζηλεύει καὶ τὴ δόξα μας φθονᾷ.

Νὰ χαθῆτε Ἰτσαρολάτονοι
καὶ στὸ πείσμα σας σκυλιὰ !
Σὰς τὸ πῆρα τὸ Μπιζάνι,
σοῦτ, μὴ βγάλετε μιλιὰ !

Φτοῦ σας λοβᾶδια Γερμανοὶ, φτοῦ σας μακαρουνέζοι
ποῦ μοναχὰ ἢ γλώσσα σας ξέρει πολλὰ νὰ παίξῃ,
μ' ἂν ἦτανε νὰ πρόκειται νὰ πᾶτε σὲ Μπιζάνι,
φραντάζομαι ἢ κοῦδα σας τὴ βροῦμα ἦθε βγάνει!

Γνώμες μονάχα ξέρετε καὶ νότες νὰ μᾶς βγάνετε
ποῦ τὸ συμφέρο τ' ἄλλουνοῦ πλακάκια νὰν τὸ κάνετε
καὶ κανονιῆς στὰ σίγουρα μονάχα νὰ βαρῆτε
σ' ἄδυναμιές π' ἀντίστασι καμμία δὲν θὰ βρῆτε.
Πανίσχυροὶ ! Ἐλάτε ἴδω μ' ὄλους σας τοῦ παραγόνους
νὰ γδῆτε τὴ σὰς κἀνω γὼ μὲ τέσσαρους εὐζῶνους !

Γ.— Μωρ' ἄσε τώρα τὸ θυμὸ κι' ἔλα νὰ φιληθοῦμε
πὴν ἔραμε τὰ Γιάννινα καὶ θ' ἀποθεωθοῦμε.
Σὲ γνοιάζει ὁ Αὐστριακὸς κι' ὁ Ἴταλὸς τὴ κάνει
τώρα ποῦν' ἢ σημάια μας στημένη στὸ Μπιζάνι
κι' ἀστράφτωντας ἐκείθενε δείχνει στὴν οἰκουμένη
πὼς πάντα ὁ Ἑλληνισμὸς ἀθάνατος θὰ μένη.
Φτάνει κανένας βρὲ κοῦτὲ, στῆς δόξης σου τὸ ἄστρο
τώρα πᾶξεθεμέλεψες τ' Ἀλήπασα τὸ κάστρο ;

Τώρα σὲ μέλλει παλαβὲ, γι' Ἀγγλία καὶ Ρουσσία
πᾶχεις κοτζᾶ Διάδοχο, πᾶχεις κοτζᾶ μεσσία,
θαυμαζομένους πανταχοῦ, ὁ ἕνας γιὰ τὸ νοῦ του
κι' ὁ ἄλλος γιὰ τὰ τρόπαια τ' ἀκούραστον σπαθιοῦ του.
Ἀρμόζει μὲ τοὺς Ἴταλοὺς νᾶσαι σεκλειτισμένους
σήμερα ποῦν' ὁ γίγας σου στὸν εὐρανὸ φτασμένους
κι' ὄσους τὸν ἐπερῖπαιζαν στὴ θέσι τους τοὺς βάνει ;
Μ.— Εὐτήνη δὲν μοῦ τᾶλεγες πρὶν πέση τὸ Μπιζάνι.

Τώρα μὴμπῆκες σὲ σειρά
καὶ σὲ θεογνωσία
κι' ἐγκωμιάζεις, μάσκαρᾶ
τὸ ἔργον τοῦ μεσσία.
Ἰσια μ' ἐψῆς μοῦ τᾶστριφτες καὶ μᾶλεγες, ζαγάοι,
πὼς στὸ λαιμὸ του πρόκειται ὁ γίγας νὰ μᾶς πάρη
κι' ἀδημονώντας πὼς ἄργει νὰ κάμη τὴν εἰρήνη
πλαγιῶς ἄρχισες καὶ σὸ νὰ μοῦ ζητᾶς εὐθύνη.

Θυμῶμαι γὼ τὴ μᾶλεγες, κακὴ ψυχρὴ σου φλάσκα.
Μᾶλεγες πὼς στὸν πόλεμο θενᾶμαι καὶ τὸ Πάσκα.
Ὡς ὁ στρατὸς ἀτόνισε
κι' ὁ πόλεμος ἐκλόνισε
τὸ κράτος ἐκ βαθέων,
κι' ἄλλα τοιοῦτα σχετικὰ
μοῦτες ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ
κι' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
Κι' ἀπὸ κονκὶ βαστάχτηκες νὰ μοῦ τὸ πῆς, σαλιάρη,
πὼς θὰν τονὲ μπουρλιάσουνε τὸ γίγα οἱ Βουλγάροι.

Μήπως κι' ἐγὼ δὲν ἤθελα νομίζεις τὴν εἰρήνη ;
Μ' ἀφοῦ οἱ ἀφιλότιμοὶ τὸ Ἑὐρώπης Ταρταρίνοι
μὲ πρὸεσβυδες καὶ τὰ λοιπὰ
βλέπετε καὶ παίζουσι τὸν παπᾶ
μὲς τ' ἄλλουνοῦ τὸ σπῆτι,
τὴ θέλεις νὰ σοῦ κάμω γὼ μωρὲ Κεφαλλονίτη ;
Κι' ἂν τοῦ μεσσία, ντενεκὲ, τῶγύρουες εὐθύνη,
μήπως κι' αὐτὸς ἐγνώριζε τὴ μέρδεμα θὰ γίνῃ ;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἐν ὄσῳ ἡ ἐκτετατομένη δόξα ἔσβησεν ἢ γίνῃ
καὶ μὴ πρὸς τὴν ἐξουσίαν
καὶ τὴν ἐξουσίαν ἡ δόξα
κι' εὐφροσύνης κρησάτος μὲς τὴ Θεσσαλονίκη,
ποῦ τὸ θωροῦσες ὄνειρον κι' αὐτὸ τῆς φαντασίας,
ἦταν' καλὸς καὶ ἅγιος ἐτότες ὁ μεσσίας,

καὶ μόλις εὐρεθῆκανε τὰ σκάνδαλα στή μέση,
ἐγάλασες τὰ μούτρα σου κι' ὁ γίγας δὲ σ' ἀρέσει!

Ἐξέχασες πῶς ἦσαν γουροῦνι μὲς τὸ βοῦρκο
κι' αὐτὸς μὲ βάσανα πολλὰ,
σ' ἀνέβασε, μωρὲ, ψηλὰ
κι' ἐπάτησες τὸν Τοῦρκο
καὶ τώρα, βρὲ ἀγνώμονα, μὴ βλέπωντας εἰρήνη,
ἔλαβες τὴν ἀναίδεια καὶ τοῦ ζητᾶς εὐθύνη!
Φτεῦ σου ποῦ τόσα λησιμονᾶς
κι' ἂν στὸ δαφνώνα ποῦ περνᾶς
βρεθῆ κανέν' ἀγκάθι,
ἀμέσως βρίσκεις, ξόανο, τοῦ Βενιζέλου λάθη!

Γ.— Γιατὶ μὲ φτηγῆς ἀνάγωγε; Τὶ σοῦπα ποῦ θυμώνεις;
Μ.— Σὲ φτηῶ γιατί ἀρκίνησες νὰ μοῦ τ' ἀνακατώνεις,
κι' ἀπὸ τῆς ὁμιλίας σου μῶδινες εἰκασία
πῶς ὅλα τὰ δυσάρεστα τᾶρριχτες τοῦ μεσσία.
Εἶδες πῶς ἐμπεροδεύτηκες
καὶ ἀπογοητεύτηκες
καὶ μῶλεγες ν' ἀφήσουμε τὸν πόλεμο στή μέση
σ' ὄρες ποῦ τὸ Μπιζάνιον κρομώτουνε νὰ πέση,
κι' ἀνέβαιν' ὁ Διάδοχος τὸ τράκο νὰν τοῦ δώση
καὶ ὁ Ἐσοῦν ἐμέτραε πόσους θὰ παραδώση.

Ἐμπρὸς λοιπὸν καὶ δισταγμοὺς καθόλου μὴ μοῦ φέρης.
Τώρα τὸν κῦβον, σὺν πυγμῇ, τὸν ἔρριψ' ὁ Λευτέρης.
Τὸν κῦβον τὸν ἔρριψαμε
καὶ τ' ἄντερο τῶστρίψαμε
τοῦ κάθε μπεξεβένη,
ποῦ μπαίνει μὲς τὸ σπῆτι μας καὶ λέει τί θὰ γένη.

Ἐμπρὸς τυφλῶς ἀγλούθαε τοῦ Ἔθνους τὸ κατάρτι,
κι' ἂν ὁ χειμῶνας πέρασε κι' ἐμπήκαμε στὸ Μάρτι,
κι' ἂν ἔμπη καὶ Μαγιάροιο καὶ Θεριστῆς ἀκόμη,
ἔσὺ τὰ ὄπλα βάσταε καὶ μὴν ἀλλάξης γνώμη.
Κι' ἂν ἡ Τουρκιὰ στὸ πείσμα τῆς ἀκόμα ἐπιμένει
ἐμπρὸς ἐμεῖς οἱ νικηταὶ καὶ οἱ ἀντρωμένοι
ἀπ' ἀπὸ τὴν Ἡπειρὸ νὰ κατεβοῦμε ντρίτα
νὰ πᾶ νὰν τὰ θερίσουμε τὰ Σκόδρα τοῦ Νικήτα
ποῦ πέντε μῆνες βρίσκειται μὲ δαῦτα ἐκθεμένους
καὶ σκορδαλιὰ δὲν ἔφαγε ἀκόμη ὁ καϊμένος!

Γ.— Ζήτω τοῦ Βενιζέλου μας ποῦ θαύματα μᾶς κάνει.
Μ.— Μὰ ἔτσι φάναζε λοιπὸν νὰ χαίρομαι βρὲ Γιάννη!
Αἰσιοδόξει μὲτ' αὐτοῦ καὶ μὴ σοῦ μπαίνει ψύλλος
πῶς τὸν ἐμπελονιάσανε ὁ Βόρις κι' ὁ Κυρίλλος
Ὅ, τι θὰ πάρομε κι' ἐμεῖς, ἄς πάρομε κι' ἐκεῖνοι,
καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἄς κρίνουν τί θὰ γίνη.

**Τοῦ Ζιχνῆ ἐπιστολὴ
ποῦ μ' ἐνέπνευσε πολὺ.**

Ὁ κύριος Ζιχνῆ πασσᾶς, διοικητῆς ἐν Χίω
καὶ νῦν αἰχμάλωτος κι' αὐτὸς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ,
τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀπέστειλε σ' ἐμένα
κι' ἀσμένως τὴν καταχωρῶ νὰ γδῆτε τὰ γραμμένα.

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ Ζιζανίου

Ὁ ὑποφαινόμενος σᾶς ἀπευθύνει διττὴν παρά-
κλησιν.

Πρῶτον. Νὰ μὴ παίζετε μὲ τὴν θρησκείαν τῶν
αἰχμαλώτων καὶ νὰ μὴ θίγετε τὰ θρησκευτικὰ
τῶν αἰσθημάτων διότι οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ
Σᾶς τὸ ἐπιτάσουν.

Δεύτερον. Μὴ προσπαθεῖτε νὰ μεγαλῶνητε
καὶ νὰ ἐκβαδύνητε τὴν τάφρον τῆς ἀντικαθείας,
τὴν ὁποῖαν ἀρκετὰ ἤδη ἐβάθυνεν ἐπίσημος δη-
μοσίευσις, καθότι οἱ κανόνες τῆς τιμῆς Σᾶς τὸ
ἀπαγορεύουν.

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεῖσθε τούτην τὴν ἐπι-
στολὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα Σας, ὡς ἀπάντησιν
τῶν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς γραφομένου
Σας.
Μεθ' ὑπολήψως

ZICHNE

Σᾶς τὸν ἐδημοσίευσεν, τὸν ἰσαδὲ σας, μπέη,
μ' ἀκούσατε, παρακαλῶ, κι' ἐμένα τὸ μπεμπέϋ.
Ἐν πρώτοις, ἤθελα πολὺ νὰ μάθω ποῖοι νόμοι
σᾶς κάνουν κι' ὑπογράφεσθε μὲ δίχως παρανόμι.
Ποῖος ἦταν ὁ πατέρας σου καὶ ποῖα ἡ φαμελιὰ σου
καὶ ποῖος λόγος σ' ἔκαμε νὰ βγῆς ἀφ' τῆ φωνῆ σου
καὶ μὲ τὸ μερομελέμι σου νὰ μῶρτης μὲς τῆ Χίω
γὰ νὰ σκλαβώσης τὸ φτωχὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο.

Τοὺς νόμους τοῦ πολιτισμοῦ ποῦ μοῦ τοὺς ἀναφέρεις,
χαρὰ σ' ἐμένα, μπέη μου, ἂν ἤθελε τοὺς ξέρεις,
γιατὶ ποτὲ δὲν θ' ἄφηγες τὸ γέρω Μουχαμέτη
νῶστη ν' ἀρχίσῃ τὸ σπαθὶ σὲ κάθε βιλαέτι
κι' ὅ, τι μπροστὰ του εὔρηκε ἑμιάδι νὰν τὸ κἀνῃ,
καὶ νὰ μοῦ πάρῃ Γιάννινα, καὶ Πάργα καὶ Μπιζάνι,
ποῦ τώρα ν' ἀναγκάζομαι τὸ αἷμα μου νὰ χύσω
γὰ νὰ μπορέσω, μπέη μου, νὰ σᾶς τὰ πάρω πίσω.

Τὸ ξέρω πῶς τοῦ λόγου σας δὲν εἴσαστ' ἀπὸ κείνους
πῶποκαλοῦσαν κάποτε γυναικοπαίδων θορήνους
καὶ παραδέχομαι, μοσιοῦ, πῶς εἶσαι θυμωμένος
μ' αὐτὰ τ' ἀστεία πῶκανε τὸ ἐνδοξὸν σου γένος,
ἀλλὰ ἐγὼ
σ' ὁμολογῶ,
χωρὶς ν' ἀξένο πῶ πολλὴ τὴν τάφρον μὲ τὸ βοῦρκο,
πῶς δὲν μπορῶ, ἀγάπη μου, νὰ συμπαθῆσω Τοῦρκο.

Αὐτὰ λοιπὸν περὶ τιμῆς
ποῦ γράφετε σ' ἐμένα,
θαρῶ πῶς ἐκ παραδρομῆς
τὰ ἔχετε γραμμένα,
καθ' ὅσον οὔτ' οἱ στίχοι μου ἔχουν ποτὲ κακία,
οὔτε ποῦ ἀστειεύομαι μὲ κανενὸς θρησκεία.

Ἐγὼ, ἂν θέλῃς μπέη μου νὰ μὲ καλοξετάσῃς,
ἀσπάζομαι τὸ δόγμα σας μετ' εὐλαβείας πάσης.
Τώρα ποῦ τὸ πιγοῦνι μου μ' αὐτὰ τὰ κρύα τρέμει,
μεγάρι νὰ μ' ἀφήναε νᾶχω κι' ἐγὼ χαρῆμι!
Ὅσο γὰ τὴ θρησκεία σου, εἶναι θρησκεία πρώτης.
Ἀπὸ ψυχῆς τὴν εὐλογῶ.
Σοράντια ἔπερνα κι' ἐγὼ
ἂν μ' ἄφην' ὁ Δεσπότης,
πλὴν ἀτυχῶς τὴν ἄδεια μόνο γὰ μίαν βγάνει
κι' ὅλο μ' ἐκείνη θὰ περνᾶς, σοῦ κάνει, δὲ σοῦ κάνει!
Κι' ἂν κάμῃς πῶς παραμιλεῖς ἢ πῶς ἀυθαδιάζεις,
σοῦ στέρνει διαζύγιο κι' ἐτότες... ξεπαγιάζεις!

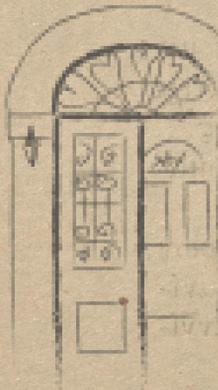
Τὸ ξέρω πῶς τοῦ λόγου σου καθὼς σοῦ εἶπα πάλι,
δὲν συμφωνεῖς παντάπασιν μ' αὐτὰ ποῦ κάνουν ἄλλοι
ποῦ τοὺς παπάδες σφάζουνε καὶ τοὺς Μητροπολίτες
καὶ μᾶς περνοῦν γὰ φριφτυτοῦ καὶ γὰ κοσμοπολίτες,
ἀλλὰ ὁ κόσμος, μπέη μου, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ξέρῃ
ποῖος τοιαῦτα ἐνστικτὰ ἐντὴ ψυχῆ του φέρει
καὶ ποῖος ὁ ὀθωμανὸς ὁ πεπολιτισμένος.
κατὰ συνέπειαν λοιπὸν καὶ ἄρα κι' ἐπομένως,
οἱ Τοῦρκοι ποῦ τὴν σήμερον γυρίζουν στ' Ἀργοστόλι
γὰ τὸν κοσμικὴ φαίνονται, τὸ ἴδιο πῶς εἶν' ὅλοι.

Οὕτως λοιπὸν, ἐφέντη μου, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ λόγῳ ἐκκρεμότητος αὐτῶν τῶν ζητημάτων,
εἰς τοῦ ξενοδοχείου σου καθώσουνε τὴ ζέστα
καὶ μὴ μοῦ κἀνης γραμμάτια νὰ μοῦ γυρεῖς ζέστα.
Πάρε τοῦ χότζα τὴν εὐχὴ
νᾶβρης οὐροὶ μὲ μπρῖο,
κι' ἄσεμ' ἐπὲ τὸ δυστυχεῖ
πῶπέθαν' ἀφ' τὸ κρύο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἄσε με ἄπορ ταῖονκα νὰν τὰ γλωθνοοῖζω.
Ταῦτα καὶ τὸ ἀσταζομαί φως νὰ τὸν τοῦτο
καὶ σανατομένους ἡμᾶς πῶ πῶς τὸ Μπιζάνιον
διατελοῦ καὶ τὰ λοιπὰ, ὑμῶν τὸν Ζιζανιον.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΦΛΕΒΑΡΗ

Σημειωμένε, κοντινέ Φλεβάρη ποῦ νὰ μὴν εἶχες διόλου ποδάρι! ποῦ νὰ μὴν ἔσωνες φέτος τὰ φτιάσῃς μὲ τόσα χιόνια νὰ μᾶς σκεπάσῃς. Δὲν ἐλυπήθης μωρὲ σακάτη τόσους λεβέντες, ποῦ μήτε μάτι μῆρα καὶ νύχτα δὲν ἐσφαλοῦσανε μὲ τὸν ἐχθρὸ μας πᾶπολεμούσανε; Μήπως οἱ Τούρκοι βρὲ στραβοκάνη πιστὸ τους σύμμαχο σ' εἶχανε κάνει; κί' ἔρριχνες ἄλλα καὶ σὸ κανόνια βροχὲς, ἀνέμους, χαλάζια, χιόνια; Ἡ βασιλεία σου τώρα περνάει, Ὅτι κί' ἂν ἔκαμες, χαμένο πάει.. δὲν ἔχεις πλέον ζωὴ καθόλου καὶ πάρε πόδι... κατὰ διαβόλου.

CHEF

Γράμμα ὁποῦ λέει νάτι γιὰ τὸν Σέφ καὶ τὸν χωριάτη.

Ἀγαπητὸν Ζιζάνιον ὁ Σέφ μὲ τὸ Χωριάτη -οἱ δύο συνεργάται σου- ῥίξαν πολὺ ἄλατι μέσα σὲ ξένο φαγητὸ καὶ τόσο λύσσα ῥίνη, ποῦ ἀπ' αὐτὸ οὔτε μπουκιά κανεὶς δὲν καταπίνει. Καλὰ θὰ κάνουνε θαῖδῶ, νὰ πάφουν ἕνα κί' ἄλλο νὰ λένε γιὰ τοὺς Καστρινοὺς καὶ νάγβουν ἀπ' τὸν μπάλλο π' ἀρχήσαν καὶ χορεύουνε τόσο καὶρὸ μὲ μῦρο, γιὰ θὰ καταπτήσουνε κί' οἱ δύο στὸ γελοῖο! Κί' αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε μῦροσὰ σὲ ἄλλο κᾶσο, ὁποῦ χωρὶς ἀνασχοπὴ ἐδῶ τοὺς ἐραδιάζω: Ἄν παίζουνε μὲ τὰ σουβλιὰ φαρτσέτες καὶ βελόνια, ἴσως τοὺς μπουνε πουνθενά.. νὰ τὰ θυμοῦνται χρόνια!

Ὁ Τρίτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐνεκὸν τῆς ἐπιτρατησίας κακοκαιρίας κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐπελήφθησαν ἀφθονα καὶ ὄρατα πράγματα. Συνεπῶς θέλει συνεχισθῆναι τὸ μεταξὺ εἰς τὴν Αἰθουσαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων, τὴν εὐγενῶς προσφεθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου ἢ « Ἀλληλοβοήθεια » Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν ἢ ἐπὶ τῆς περιδιάλυψος τῶν προσφύγων Ἡπειρωτῶν, εὐελπιστεῖ οὕτω ἢ ἄλλω τῆς Κοινωνίας τῆς Κεραλληνίας καθὼς πάντοτε καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δὲν θέλει ὑστερήσῃ ἀλλὰ θέλει συντρέξῃ τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς. Προσέτι εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν Κοινὸν ὅτι ἐπειδὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λόγῳ τῶν εὐνοϊκῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος οἱ πρόσφυγες Ἡπειρωτῶν λίαν συντόμως θὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν πατρίδα των, ἢ Ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν τὸ περισεῦσαν ποσὸν ἐκ τῶν προσφύγων θέλει διαθέσει ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκονομειῶν τῶν Ἡπειρωτῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν τῆς ἐπὶ τῶν προσφύγων Ἡπειρωτῶν.)

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED Ἐγγράφεται ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ ἐκείναι Συμβούλιον τῆς ἰσχυρῆς Γραμμῆς ὁρίσας μέρισμα διὰ τὴν ἰσοπέταν ἔσκησαν 1912, δύο σελήνια καὶ ἕξ πέννας κατὰ μετοχὴν, τοῦτο δεῖται ὑποβληθῆναι πρὸς ἔγκρισιν τῆ προσέως συγκροτηθεῖσῃ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν Μετόχων.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Ἐλληνοφορήθμεν δι' ἃ ἐκ Αἰθουροῦ ἐνθουσιώδης πατριώτης κ. Ἀναστάσιος Λιβιεράτος, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Διάδοχον καὶ τὸν Βενιζέλον τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματα.

Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον Διάδοχον. Φιλιπιάδα

Ἐπὶ δαφνοστεφῆ εἰσόδῳ νικηφόρου Στρατοῦ ἐν τῇ Ἑλληνοκρατῇ κοιτίδι τῆς Ἡπείρου τῆς βυετέρα ἡγεσίας, λαὸς πρῶην Παλέων, πανηγυρίζων περιφανῆ νίκην, εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμῶνως διερμηνεύει δι' ἐμοῦ ὑμετέρα Ὑψηλότητι βαθύτατον θαυμασμόν καὶ ἀμετάπτωτον εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνάστασιν μεγάλης Πατρίδος.

Ἀναστάσιος Λιβιεράτος Πρῶην Δήμαρχος Παλέων Πρωθυπουργὸν Βενιζέλον Ἀθήνας

Διὰ τὴν ἐνδοξὴν καὶ περιφανῆ κατάληψιν τῆς Ἑλληνοκρατῆς Πρωτευούσης τῆς Ἡπείρου ὑπὸ ἀνδρείου Στρατοῦ, λαὸς πρῶην δήμου Παλέων πανηγυρίζων ἐνθουσιώδως Ὑψιστον Ἐθνικὸν γεγονός, διερμηνεύει δι' ἐμοῦ τῆς βυετέρα ἑξοχότητι συγχαρητήρια αὐτοῦ ἀναδειξάντι ἀμαζόνα Ἑλλάδα.

Ἀναστ. Λιβιεράτος Πρῶην Δήμαρχος Παλέων.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ πωλεῖται ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ γνωστὸν γενικὸν πρακτορεῖον τῶν ἑφημερίδων τοῦ κ. Κ. Καραδαγλίδου, ὁδὸς Μάδισων 45.

Προσθὲς ἀνηγγέθη τὸ πρῶτον τηλεγραφικὸς ἢ παράδοσις τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ κόσμος πρὶν ἢ βεβαιωθῆ τὸ γεγονός ἐν ἑξῆλοι ἐνθουσιασμῶ διαδηλῶν τὴν χαρὰν τοῦ διέτρεψε τὴν πόλιν μέχρι τῆς μεσημβρίας μετὰ τῶν δύο μουσικῶν σημαίων καὶ λαβῶρων.

Αἱ μουσικαὶ ἔπαιζον ἐναλῆς διάφορα ἔμβλημα τὸ δὲ πλήθος ἐξητοκραύγαζε ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ Βενιζέλου.

Τὴν διαδήλωσιν ταύτην παρηκολούθησαν καὶ πολλαὶ κυρίαί.

Χαρακτηριστικὸν ἦτο ὅτι παρηκολούθησαν καὶ οἱ ἐνταῖθα πρόσφυγες τῆς τοκραυγῶντες ὑπὲρ τῶν νέων στρατιωτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Γεώργιος Μόσχος, ἀρχιεργάτης τοῦ Ἐργοστασίου Λευκοκόλων καὶ ἡ δεσποινίς Κωνσταντῖνα Χωραφᾶ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἐποφειθῆντες τῆς κακοκαιρίας ἀγριοπαῖδες μικρᾶς ἡλικίας, εἰσῆλθον ἐκ τῆς στέγης εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ κτήνισμα τοῦ κ. Εὐσταθίου Χριστοδουλάκα ἀφῆρσαν διάφορα εἶδη τῆς πεδικῆς ἀρσενείας των.

Μεριστοὺς ἐκ τῶν εὐελπίδων τούτων συνέλαβεν ἡ ἀστυνομία.

Ἐπανέκαθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ὁδοντοῖατρος κ. Γ. Κρασῆς.

Τὸ ὑπὲρ τῶν προσφύγων διενεργηθῆν Μπαζάρ, ἐπέτυχε πληρότητα.

Εἰσεπράχθησαν περὶ τὰς δύομισυ χιλιάδας δραχμῶν.

Ἀνεξαιρέτως ὅλαι αἱ κυρίαί τῆς Ἐπιτροπῆς ἔλαβον ἀληθῆς ἐνδιαφέρον ἄλλ' ἰδιαιτέρως ἡ κ. Μάνια Μαράτου ἢ πάντοτε διακρινομένη ἐπὶ προθυμίᾳ διὰ τὰ τοιαῦτα φιλανθρώπους ἐνεργείας.

Ἀπεβίωσεν ἡ ἐνάρετος δέσποινα Ἄννα Ραζῆ τὸ γένος Καρούσου, φίλος τοργος μήτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Ἀγγέλου Ραζῆ ὃν καὶ συλλυπούμεθα.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Π. Χαροκόπου κληροδότημα περὶ προκοδοτήσεως τεσσάρων ἀπόρων χορασίων κατ' ἔτος ἐκ τοῦ γοσίου των Πλαγῶν τοῦ Δήμου Ἀσπῶν, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ὑπερδεδειχθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1912 αἱ κῆρα Ἀνθῆ Μαροκερῆ, Ἀγγελικὴ Καρούσου, Ριγγίνα Χαλιμὰ καὶ Μαργαρίτα Χαλιμὰ, λαβοῦσαι ἑκάστη ὡς προῖκα 2,500 δραχμᾶς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς χθεσινῆς Βουλῆς συνεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν διάφορα νομοσχέδια.

Ἀπησχόλησε περισσότερον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Πολλοὶ συνηγόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐφεδρῶν ἰατρῶν. Ὑπεβλήθη ὑπὸ πλείστων βουλευτῶν ἡ πρότασις περὶ ἐορτασμοῦ τῆς 21 Φεβρουαρίου ὡς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

Τὸ Χαμηλιᾶ ἐθεάθη εἰς τὸν λιμένα Ἀτταλείας. Ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς Βηρυττόν.

ΚΕΤΙΓΝΗ—Ὁ βασιλεὺς Νικήτας ἀπέστειλεν ἐνθουσιώδες τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βενιζέλον.

Λαὸς καὶ στρατὸς ἐορτάζει τὴν ἄλωσιν τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Ἕλληνας πρεσβευτὴς ἐδέχθη συγχαρητήρια.

ΣΟΦΙΑ—Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος συνεχάρη τὸν Ἕλληνα πρέσβυν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ—Φρενίτις ἐπὶ τῇ ἄλώσει ἀπορδήτου Μπιζανίου.

ΑΘΗΝΑΙ—Μετεφέρθη ἐκ Φιλιππιάδος ἡ ἔδρα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς Ἰωάννινα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάϊμς πληροφοροῦνται ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι αἱ Ἑλληνοβουλγαρικαὶ σχέσεις εἰς τὸ διαμερίσμα Νιγρίτας, εἶναι τεταμέναι. Συνέβησαν συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν σωμάτων.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Οἱ Τούρκοι πρὸ τῆς καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων ἀπηγγόνισαν τὸν Ἕλληνα Βουλευτὴν Σουρλᾶν καὶ ἄλλους πέντε ὁμογενεῖς ὡς ἐξεγερήσαντας δῆθεν τὸν λαόν.

Ὁ παραδοθεὶς Τουρκικὸς στρατὸς ὠργίσανεν εἰς τὴν Ἡπειρον καταβασανίσας καὶ δηώσας τοὺς Ἕλληνας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡμερησίου τηλεγράφου ἐκθειάζει τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικόν, κατακρίνει τὴν τακτικὴν τοῦ Σαπουντζάκη καὶ ἐξαιρεῖ τὴν σοφὴν τακτικὴν τοῦ Διαδόχου.

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ὀλόκληρος τονίζει τὸν θρίαμβον τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Αἰχμαλῶτοι Ἰωαννίνων ἀφοπλισθέντες, φρουροῦνται εἰς στρατώνα Ἰωαννίνων. Ἄλλοι εἰς Σοδοβίτσαν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Γενομένου χθὲς μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν Μπιζανίῳ, ὁ Βασιλεὺς ὡς καὶ ἡ Βασίλισσα παρέστησαν γονυκλινεῖς.

Βασίλισσα ἀπέρχεται εἰς Ἰωάννινα μέσον Πρεσβῆς ὡπως ἐναγκαλισθῆ τὸν Διάδοχον.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Χθὲς τὴν ἐσπέραν εἰσηλθεν ὁ Διάδοχος εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἀκολουθούμενος ὑπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων λαοῦ, κλαίοντος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὰ πλήθη ἐφίλουν τοὺς στρατιώτας καὶ τὰς χεῖρας τῶν ἀξιωματικῶν.

Πρωτοφανῆς ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ στρατοῦ καὶ Διαδόχου.

Οἱ χριστιανοὶ ἔκοψαν τὰ φεσάκια των εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ ἔστρωσαν δι' αὐτῶν τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας, ὁπόθεν θὰ διέβαινεν ὁ Διάδοχος.

Πλήν αἰχμαλῶτων παρεδόθησαν 6,000 τραυματῖαι καὶ ἀσθενεῖς.

Τουρκικὸς στρατὸς ἀποτελούμενος ἐκ φυλάδων ἀοπλος, ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης ἀφῆλθη κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καταστήματα τινά.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ